

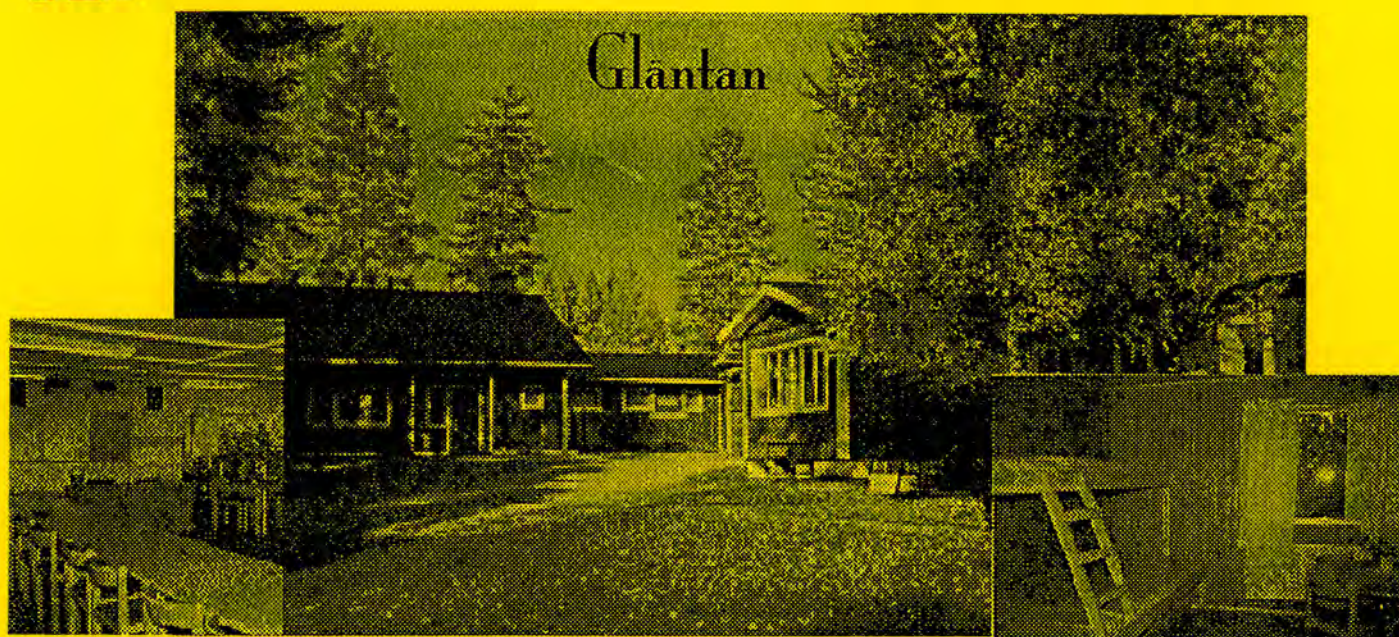
Årgång 31 julen 1995

19 Trollens Nyheter 95

Grundad julen 1965

Trollykierna samlas i Hälsingland 1996

Lägergården Gläntan i Mällångsta utanför Alfta blir ny träffplats. Måndagen den femtonde juli samlas vi för att sedan avsluta träffen på fredag den nittonde. Arrangörsskapet står Kristina för. Boka denna vecka redan nu så att vi blir så många som möjligt. Några bilder på denna sida får illustrera hur vackert det är på denna plats.

God Jul och Gott Nytt År

Chefredaktören avlägger sin årliga rapport

Nu kan vi åter igen lägga ett år till historien. Det gångna året har inneburit en hel del förändringar för mig personligen. Det viktigaste och absolut det bästa är naturligtvis att jag numera är fast anställd. Jag nämnde lite om det i påminnelsen om Trollens Nyheter som jag skickade ut tidigare i höst. Då visste jag inte att jag fått fast anställning. Det är nu klart att jag fortsätter som lärare (utbildare) på AWJ - kunskapsföretaget. Vi hoppas naturligtvis att eleverna skall strömma in i samma takt som hittills. Det började, som ni kanske vet, med att jag själv fick gå den kurs som jag numera undervisar i. Jag startade den utbildningen i oktober förra året och avslutade den i april i år.

Boksammanställning

Efter utbildningen sammanställde jag en bok om ett nedlagt företag i Oxelösund, Centrifugalrör. Det var några av de före detta anställda på företaget som startade projektet hösten 1992 med att ta fram historik och dokumentation om företaget, den fackliga verksamheten och människorna som hade haft sin utkomst därifrån. Det var ett gediget arbete med att ta fram all denna information. Dessutom letades det bilder som kunde vara intressanta att ha med i boken. Detta höll de på med i nästan tre år, därefter slöt jag upp för att göra

layout, redigering och bildrepro. Det var ett mycket intressant jobb som tog nästan två månader att slutföra. Efter att jag hade gjort detta kändes det nästan som om jag kunde mer om Centrifugalrör än någon annan.

Vi fortsätter att komma ut

NOG OM DETTA. Trollens Nyheter fortsätter att komma ut. Bidragen till tidningen fortsätter också att komma. Ibland är det mer och ibland blir det mindre. Men en tidning lyckas vi göra ändå. Eftersom jag är högste ansvarig för denna årliga publikation, ligger det på mitt ansvar att göra något av det material som droppar in. Jag menar då inte att jag skulle refusera och censurera texterna. Det har hittills inte hänt att jag har behövt göra det. Däremot försöker jag göra en så läsvärd och lättläst tidning som möjligt. Det måste vara bilder och texter blandade så att det inte blir tråkigt att slå upp tidningen. I år har Hasse inte behövt göra några illustrationer, förutom dem som han gjorde under sin utbildning i Norrköping och som ni hittar på sidan 12 och 13. Dessa bilder är gjorda med hjälp av modern

datorteknik, liksom tidningen i övrigt.

Viktig händelse

För att återgå till något annat viktigt som hände under året.

Trollszykienträffen är en av de viktigare händelserna i

den Östlundska släkten. I år var vi på Gilwellgården för tredje gången. Vi gästade denna förnämliga plats 1992 och 1993. Nästa år möts vi i Hälsingland igen, det är några år sedan vi var i landskapet där allting startade, alltså där familjen Östlund har sin bas och sina rötter. Vi möts då på en lägergård som heter Gläntan och ligger strax utanför Alfta i Voxnadalens skogar. Kristina kommer att stå värd för arrangemanget och datumet för denna händelse blir 15 till 19 juli. Detta datum skall naturligtvis redan nu bokas så att vi blir så många som möjligt till denna träff. Årets träff på Gilwell innebar ju ett litet manfall. Men nästa år hoppas vi på full uppslutning igen. Med en förhoppning om en God Jul, Ett Gott Nytt År och en trevlig stund med årets upplaga av Trollens Nyheter avslutar jag denna rapport.

Hälsningar
Ch.red.

Årets ros

till DAMMTUSSEN och SVERKER som turas om att fara till "Murklan" varannan dag, så att hon får påhälsning varje dag. Hoppas att Ni orkar även 1996.

Maggan

Trollyskiens metartävling

Oväntade personer på prisfallen

De tre lyckliga pristagarna i 1995 års Trollyskienmete på Gilwellgården utanför Sparreholm. Fisken togs i sjön Båven och såg väl ungefär ut som den gör på bilden. Stor och saftig. I fall ni inte känner igen personerna på bilden är det från vänster Lars "Lars Olovsson" Östlund, Maggan "Margareta Annasdotter" Olsson och Erik "Jerker Algotsson" Östlund.

Den årliga metartävlingen gick av stapeln (sliten klyscha i sportsammanhang) under träffveckan i juli på Gilwellgården i Södermanland. Många var vi som deltog och försökte dra upp fisk ur Båvens djup. Det gick dock inte lika bra för alla, framför allt inte för undertecknad som inte ens bemödade sig med att delta i denna djupt traditionella tävling.

- Inget är som väntans tider. Hade jag deltagit hade det kanske sett ut så här. Mycket väntan och knapert med fisk...

Det var dock vissa som lyckades med konststycket att samla på sig så mycket fisk att de tog sig upp på tätplats i tävlingen. En och annan "dark horse" letade sig upp på prisfallen. Men, det är bara roligt när någon annan än de vanliga får chansen att sola sig i glansen som följer i en sådan stortävlings spår. GRATIS!!

Ch.red.

Modern teknik löser gammal kriminalgåta?!

Av Bernie Olovson

I den svenska historien döljer det sig en del små kriminalgåtor, som aldrig blivit nöjsamt utredda. Rykten och myter, osanningar och halvsanningar har växt och formats under seklernas gång. Jag tänkte skriva en del om två av dessa händelser i den här lilla skrönan, som inte är någon skröna hoppas jag. Vi är väl sådana vi människor att vi låter myter växa och bli sanna, för att tillgodose vårt behov av stora och komplicerade svar på stora händelser. Det är väl alltid roligare med intriger och dramatik, än vanlighet och slump. Ett litet exempel på myt är att Enok Sarri är en överjäväl på att spå väder i motsats till SMHI. Varje år dyker han upp i tidningarna, som mannen som aldrig har fel. Fast hans profetior gång på gång är osanna för dom flesta trots helgarderingar. Det kanske inte var något bra exempel på vad jag tänkte skriva om, men ändå ett exempel på ett sätt att blunda för sanningen, och föredra lappländsk hokusfokus framför den tråkiga vetenskapen.

Historiska kriminalgåtor

När det gäller historiska kriminalgåtor är väl Erik den fjortondes arsenikförsedda ärtsoppa och Karl

Karl XII, sittandes på häst, vid en av sina stora strider.

Johan III

den tolfte, från hans egna officerare avfytrade kulknapp de mest

kända. Båda dessa historier har debatterats en hel del och det är troligtvis så att ingen av de två stämmer fullt ut. Men det kommer vi säkert inte att bry oss om. I alla fall inte dom som bjuder på ärtsoppa, och visar kung Eriks fängelserum på Örbyhus. Ej heller folket på Varbergs museum, som visar den knapp som Karl tros skjutits med, för allmänheten.

Vad hände egentligen med knappen?!

Historien om denna knapp är ganska fantastisk. Den påstås ha tagits från kungens uniformsrock, då man trodde att Kalle var osårbar och behövde lite magi. Ungefär som man tror att det bara går att fälla en varulv

med en silverkula. Denna knapps mödosamma väg till Varbergs museum är också belagd med höga odds. Vad sägs om att knappen påstods ha hittats i skyttegravnen av en svensk soldat, som tagit den med sig hem till Småland, ångarat sig och kastat bort den. Knappen har sedan hittats i ett gruslass ca. 200 år senare och hamnat i en monter på Varbergs museum.

Erik XIV:s ärtsoppa

När det gäller Erik den fjortondes ärtsoppa, så är det kanske på det

Fortsättning på nästa sida

enkla viset att kungen efter många, långa år i fängelse, inte alltid väl behandlad, och både psykiskt och fysiskt sjuk, så småningom dog en alldeles naturlig död. Men en sådan död är sällan speciellt intressant, och går inte att sälja någon ärtsoppa på.

När det gäller båda dessa kungars frånfälle är det måhända ingen

Erik XIV

slump att en mängd olika konspirationsteorier lagts fram. Det fanns och finns en hel rad om och men, när det gäller hur det hela gick till. Många i de här kungarnas närhet ville och hade goda skäl att röja dem ur vägen. När det gäller Erik var broder Johan den tredje otroligt rädd att brorsan skulle återta makten. Många ville se Erik på tronen igen, och det upptäcktes en del sammansvärjningar till hans fördel. Kung Johan utfärdade därför instruktioner till dem som vaktade Erik, att om de sammansvurna kom i närheten skulle han tagas av daga. Mördas helt enkelt. Instruktionerna beskrev tre olika tillvägagångssätt. Antingen skulle man tvinga Erik att dricka opium, så att han dog på ett par timmar. Eller om det inte skulle hinnas med skulle man slå åder på den stackarn, så blon rann ur han. Den sista och snabbaste

anvisningen var att kväva honom med kuddar och stora "örnegott".

Inga anvisningar

Det fanns däremot inga anvisningar om någon arsenikförsedd ärtsoppa och Erik dog 1577 när det sedan flera år varit lugnt på sammansvärjningsfronten, och läget i riket inte krävde någon snabb likvidation av exkungen. När man öppnade Eriks grav för första gången fann man arsenik i kroppen. Det var då man började driva arsenikförgiftningsteorin på allvar. Vilket kanske inte var så konstigt, då det fanns skrivna order från Johan att förgifta Kungen, dock inte med arsenik, men sådant kan väl ändras. Var ärtsoppan kom in i

dött så där i största allmänhet. När det gäller Karl den tolfte fanns det också många som ville se honom död. Dels för alla de år i krig som gjort landet i det närmaste bankrutt, och att en hel generation män stupat i hans fälttåg. En av de män med maktambitioner som närde förhoppningar om att efterträda kungen, som inga barn hade, var Fredrik av Hessen.

Han var av den anledningen gift med Karls syster Ulrika Eleonora. Fredrik var en glad gamäng som hade massvis med utomäktenskapliga förbindelser. Han hade svårt i umgänget med den lite träge Karl, som hade en favorit och vapendragare i en herre vid namn Görtz. Fredrik var rädd att han

skulle styra riket efter Kungens eventuella död.

Det som hände med kungen det hände vid Fredrik-

det hela är det väl ingen som riktigt vet. Erik lär ha tyckt om den samma, så ärtsoppa fick det bli.

Kriminalblandning

Lägger man ihop arsenik som är ett gångbart gift i kriminalsammanhang, och låter det blandas med en gammal svensk paradržätt som ärtsoppa, får man onekligen en ganska säljande story. Arsenik användes alltid vid balsamering vid denna tid, och vid den senaste gravöppningen 1957 försökte man utröna om det fanns arsenik i kroppen innan dödsfallet. Man kunde inte fastställa det med någon 100 %-ig säkerhet. Därför får ärtsoppeteorin leva kvar, och det är väl bra mycket roligare att den gamle kungen dött på detta thrillerartade sätt än att han bara gått och

stems fästning i Norge. Karl hade begivits sig dit efter sitt misslyckade krig nere i Europa. Under några år hade han slickat såren i Ystad

och Lund. Han återvände aldrig till Stockholm, som han inte sett på över 18 år. Vid Fredriksten satte svenskarna direkt igång med att bygga löpgravar för att sakta men säkert ta sig närmare norrmännen.

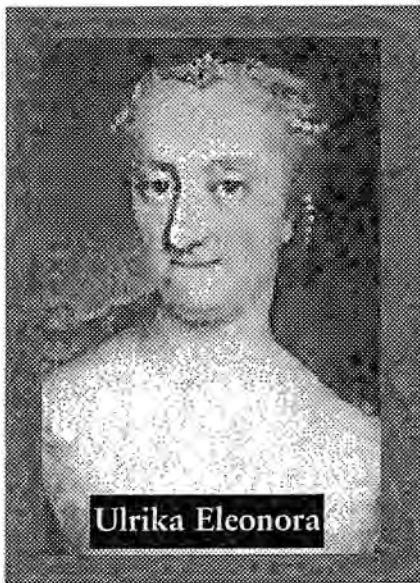
Fredrik I

Nyfiken kung

Det var vid en sådan löpgrav kungen lät sig hållas upp, så att han kunde stödja på armbågarna vid gravkanten och följa arbetet. Den som höll honom i fötterna var en fransk officer i svensk tjänst som skrivit en del om händelseförloppet. När kanonerna mullrade

Många frågetecken kvarstår om Erik XIV:s ärtsoppa...

och spydde iväg sina hagelsvärmar av druvhagel bortifrån det norska fortet Overberg släppte fransman-

Ulrika Eleonora

tänkte att han låg bakom skottet mot Karl.

Första undersökningen

När den första undersökningen av konungens huvud gjordes förbryllades man av att skottet tycks ha kommit från den svenska sidan, den vänstra då kulhålet var som brukligt när det gäller ingångshål och utgångshål. Det vill säga litet vid ingången och stort vid utgången. Denna upptäckt gjorde att man genast ändrade i protokollet och gjorde ingångshål till utgångshål och tvärtom. Dessutom lade man till att kungen fallit när han varit på väg framåt med sina soldater. Allt för att dölja att någon annan än normännen fällt monarken. Dessa falskheter gjorde naturligtvis när det avslöjades att misstankarna mot Fredrik tog ny fart, och att spekulationerna att kungen skjutits av sina egna levde i högsta grad.

Fick en lösning

Det där med kulhålets beskaffenhet fick sin lösning knappt hundra år senare, då en poliskommisarie

gjorde en serie provskjutningar. Han provade mot djurkroppar, men fick aldrig till det utseendet på kulhålet. Inte förrän han kom på att kungen hade haft en hatt i harullsfilt (en blå) på sig när han föll. Efter att ha gjort ett nytt test med en dubbelvikt filt fick han

Karl XII o Görztz

nen ner kungen en bit, så att han kom i skydd. Efter en stund hade Kungen sparkat in små fotfästen i löpgravens vägg, så att han kunde hänga ovanför utan att någon höll i honom. När han stått på detta sätt en kort stund med halva överkroppen ovan jord mullrade kanonerna från Overberg på nytt och Kung Karl den tolfte var oerhört död.

Efter kungens död var Fredrik av Hessen misstänkt snabb i vändningarna och lyckades arrestera sin rival Görztz och hans män, kalla ihop riksdagen och så småningom få sin fru Ulrika Eleonora utsedd till Sveriges drottning. Hon lade ner sitt ämbete efter ett år till förmån för sin make Fredrik av Hessen, som då blev kung i Sverige. Eftersom han var den förste som hetat Fredrik och varit kung i det här landet fick han heta Fredrik den förste. Den snabbhet som Fredrik visade gjorde att många miss-

Fredrik var misstänkt snabb i vändningarna efter Kalles död!

exakt samma utseende på skottskadan. När den gåtan var löst återstod en annan märklig sak. Nämligen att det inte hittats något blysplitter inne i Karls huvud. Detta hade tidigare styrkt kulknappsteorin. Den slutgiltiga pusselbiten lades på plats i slutet på 1980-talet av en vapenexpert som arbetade på Bofors. Han gjorde om kommisariens test och fick samma resultat, men också en massa blysplitter. Han räknade då

ut att kulans hastighet måste ha varit väldigt låg när den slog in i huvudet för att inte lämna något splitter. Han knäpade vidare och mätte upp skottvinklar och dylikt. Begav sig också till platsen för brottet, Fredrikstens fästning.

Provskjutning

Han provsköt där ett antal kanonkulor innehållande druvhagel. De användes förr i kanoerna och fungerade som stora hagelbössor med kraftig spridning.

Det här är rätt likt regalskeppet Vasa, men det har ingenting med stornyn att göra...

Boforsmannen fick då fram att med den låga hastighet kulan gick in i skallen måste den ha avfyrats på ett avstånd av ca. 600 meter. Om man kollar skottvinkeln finner man att på 600 meters avstånd fanns på den tiden den norska for- tet Overberg, som enligt många ögonvittnesskildringar avfyrade ganska täta salvor den där kvällen den 30 november 1718.

Vad denna energiska man från Bofors kommit fram till är alltså att vinkel och avstånd gör att det med mer än Holmérs 95% säkerhet och mycket nära Einar Daghs sannolikhetskalkyl "Te nittiniene" kan fastställas att skottet kom från en plats där det bara fanns norrmän. Trots denna gedigna och moderna brottsplatsundersökning kommer nog kulknappen i Varberg att ligga kvar, och sam-

mansvärningsteorin med anstiftaren konung Fredrik att vara den mest intressanta i framtiden.

En knepig person

Jag skulle så här på sluttampen vilja säga några ord om Karl den tolfte själv. Han var nog på många sätt en ganska knepig person.

Kalle dussin

Uppfostrad att bli kung och som far och farfar en krigande sådan. Det sägs att han som mycket ung tränade sabelhugg genom att hugga huvudet av levande kalvar(dvs. de var levande innan han högg). Han var troligtvis uppfostrad på ett ganska kärlekslöst sätt, och det kanske bidrog till att han hade svårigheter i kontakten med kvinnor och föredrog ett liv i dödens närhet. Dagens psykologer skulle nog ha kallat

honom jagsvag med ett utpräglat överjag och klara empatistörningar. Ungefär som man brukar beskriva sådana som Zethreus och Flink. En ensam man med hög och egen moral, rädd att tappa kontrollen och känna känslor som han inte förstod.

Det var kanske det han anade den där kvällen den 30 november. Att han tappat kontrollen och misslyckats med allt han företagit sig. Älskad av få och ansvarig för att ha krigat bort nästan alla svenskar i vapenför ålder. Tomhetskänslor över att behöva återvända till Stockholm och ett liv han ägde mycket lite kunskap om.

Kanske sparkade han in sina fotfästen i löpgraven den där kvällen med förhoppning om att någon av de där druvhaglen som titt som tätt sköljde över platsen från Overbergets kanon skulle hitta något annat mål än att falla mot den gräsbevuxna marken.

"En tjälknöls försvarstal"

av Anders Nilsson

Kommer ni ihåg en berättelse som min far skrev i 1985 års TN (läs den gärna) som handlade om hur jag råkade frysa ner en ganska ansenlig mängd kött, på ett aningen korakat sätt.

Det är nu tio år sen, så man kan väl säga att preskriptionstiden har gått ut, och avslöja att alltihop var (hur retligt och förnedrande det än är att säga det) fullkomlig sanning. Jag råkar nämligen ha för- mågan att bland vara lite tankspridd. Precis lika tankspridd som min far också ibland kan vara.

Det hela handlar givetvis om ett genetiskt arv. Det vill säga, någonting som jag har medfött. Men

med den moral och etik jag besitter, skulle jag aldrig skriva någonting liknande om min far.

Det här kanske kunde varit ett alternativ istället för en LADA...

JAG skulle tex. aldrig kunna skriva om den gången, när han var på väg hem med bil, och helt plötsligt

befann sig på vägen till Grästorp. (!?) Eller när han ringde upp mig för att gratulera mig på min 30-årsdag, en månad för tidigt. Eller det som mer än något annat bekräftar min teori om var jag fått min tankspriddhet ifrån. Nämligen den gången min far bestämde sig för att köpa en ny bil (nu snackar vi alltså fabriksny),

och vad köper han för bil? Jo, en LADA. Snacka om total sinnesförvirring. Men det är som sagt sånt jag aldrig skulle skriva om i TN.

Ärade läsare, se inte mina slutord som en sensmoral, utan se dem istället som en bekräftelse på, att så här blev det efter en 20-årig fader-sonrelation.

Det står någonstans i Bibeln, "Du skall hedra din fader och din moder,

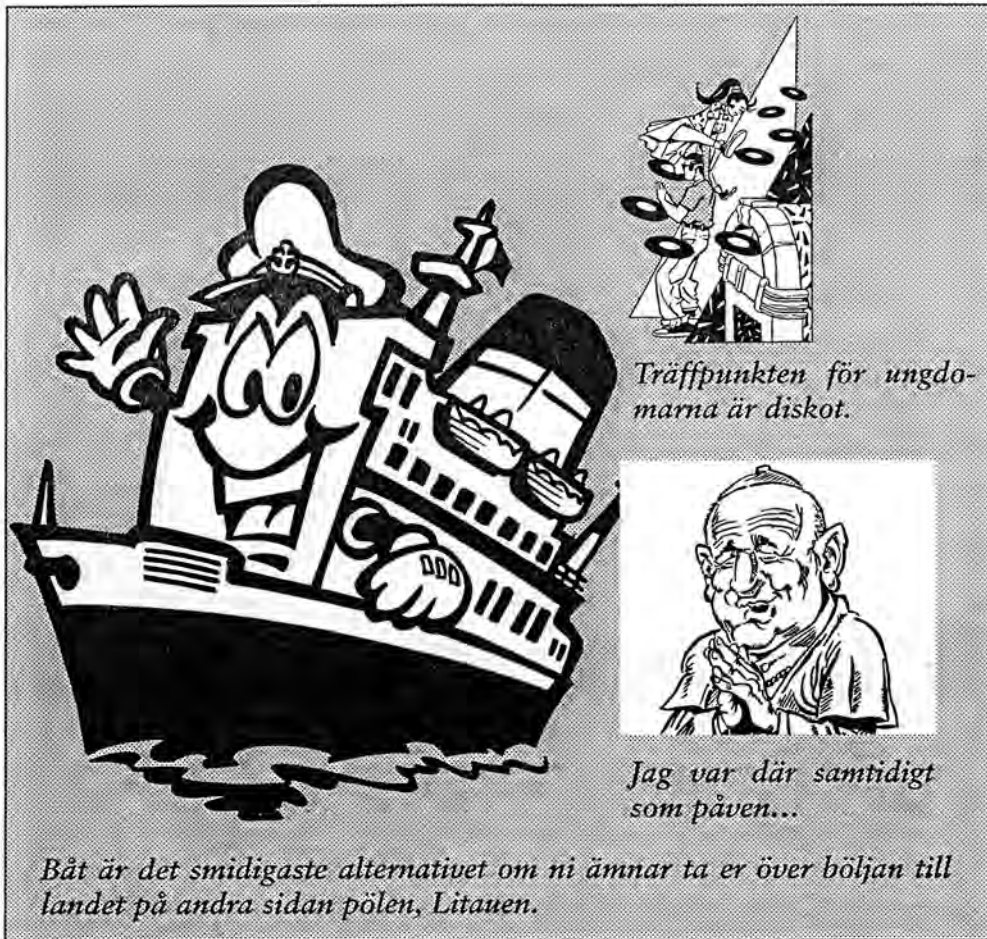
och det må gå dig väl". Det gjorde jag i tjuo år, men inte f-n hjälpte det mig.

Ulf Henriksson rapporterar från Vilnius i Litauen

Vårt grannland på andra sidan Östersjön

Efter höstens firande och festande fann jag det för bäst att lämna landet ett tag. Mina arbetsgivare har insett att mina kunskaper kommer till nytta här och jag var naturligt-

alltid nämns sist när man pratar om Baltikum. Det borde vara tvärtom. Litauen har nämligen haft lättast i omställningen till friheten, även om det kostat mest.

Träffpunkten för ungdomarna är diskot.

Jag var där samtidigt som påven...

Båt är det smidigaste alternativet om ni ämnar ta er över böljan till landet på andra sidan polen, Litauen.

vis inte sen att acceptera denna förändring då jag har andra intressen att bevaka i landet. Och då jag insett att jag för tillfället är den ende utsände reportern från TN i detta område ber jag att få avlämna följande rapport:

Till att börja med vill jag förklara att jag är i Litauen. Inte i Lettland, inte i Estland, utan i Litauen. Landet som

Stora förändringar

Men nu, två år efter mitt första besök (samtidigt som påven) ser jag stora förändringar. Skall man ha ett yrke i det här landet så är det nog byggnadsarbetare. Överallt renoveras och byggs om. Förra sommaren bode jag tex. på hotell Astoriija i fyra nätter. Efter det blås-

te man ut hela inredningen och beräknas vara klara i mars 1996. (Jag minns att jag hade roligt där, men var det verkligen så roligt).

Ett annat yrke som jag skulle kune välja är lärare. Trots dåliga slutbetyg i gymnastik och franska, så skulle jag överglänsa de flesta lärarna i pedagogik och metoder i vilket ämne som helst. (Så om AWJ inte ger fortsatt förtroende till ch.red. så...)

Journalister är också en bristvara. Speciellt sådana som skriver så att man förstår, eftersom de flesta skriver på litauiska...

Svårt att förstå

Det finns vissa saker i det här landet som jag har svårt att förstå. En sådan sak är prissättningen. Varför kostar en liter juice elva gånger så mycket som en bussbiljett? Eller varför en sjuksköterska, vars normala lön är 7-800 kr/månad, måste betala 140 kronor för att köpa Elton Johns nya CD!? En kopp té på ett kafé kan kosta allt mellan 70 öre och 8 kronor. Nej, det är underligt. Förresten blir nog inflationen 35% här i år.

Vad göra på fritiden?

Vad gör man då på fritiden? Man kan kolla på TV. Det finns sex kanaler med varierat utbud. Amerikanska 70-talsserier blandas med Ingemar Bergman-filmer.

Genomgående är allt dubbat med en monoton litauisk röst som översät-

ter vad ALLA säger. Undantag är de mest populära serierna som Santa Barbara och Glamour. Där översätter en kvinnlig röst alla kvinnliga roller och en manlig röst alla manliga roller. Behöver jag säga att jag blivit en hejare på läppläsning.

Andra fritidssysselsättningar är tex. paintball, som äntligen kom-

Fortsättning på nästa sida

mit till Litauen. Nu kan man för en stor summa pengar få springa i skogen med pistol och jaga varandra. Det låter väl kul.

Det blir väldigt sällan bad, mest pga säsongen, men även beroende på att man rekommenderas att inte vistas i vattnet för länge. Risken finns att man blir självlysande.

Ungdomsplatser

Många ungdomar träffas dock på barer, kaféer och discon, men det blir dyrt i längden. Sällan träffas vänner hemma hos varandra. Vad detta beror på vet jag faktiskt inte. (Jag har fullt sjå att få träffa de blivande svärföräld... nej visst ja... det är ju inte klart än).

Biobesök är ett annat hyfsat billigt alternativ. Åtta kronor kostar det, men man får passa sig för dubbing även här.

Stor upplevelse

Den största upplevelsen hittills vid mitt besök denna gång var när jag fick åka till norra Litauen och till Siauliai (uttalas Cholei) och se den berömda "Korskullen". Det är en plats med historisk bakgrund. Under den ryska ockupationen av landet var ju religion (läs: katolicismen) något fult. Men katolikerna trotsade ryssarna och nattetid åkte man ut till denna kulle för att sätta upp kors och bedja. På morgonen kom ryska tanks och körde över korsen och detta upprepades dag för dag. Idag är det ingen som tar bort korsen, därför finns det flera miljoner kors på denna plats. Stora och små, av plast och av trä, med Jesusbilder och utan. Att se denna plats var magnifikt, nästan en religiös upplevelse. Inga fotografier i världen kan göra denna plats rättvisa, den måste ses.

Trots detta lands magnifika tillgångar räknar jag med att dagarna före jul återvända till Norrköping och Sverige. Men känner jag mig själv rätt har jag inte varit här för sista gången.

Med utrikiska hälsningar
Labas, Labas
från TN:s utsände

Chefredaktören Lennartsson hade i förra numret av Trollens Nyheter en artikel om flyttningens vedermodor. Där bekymrade han sig över sina syskons flyttande kors och tvärs. Han ojade sig också över att han fick ställa upp som flyttkarl varje gång. Men nu har faktiskt även herr Lennartsson sällt sig till de flyttandes skara.

En sak är säker Vi flytt in't (igen...)

Av Hans Gunnarsson

Naturligtvis fick jag ställa upp som flyttkarl. Tjänster och gentjänster ni vet. Han är ju ändå min bror. Att han dessutom påpekade att alla tunga saker redan var flyttade gjorde det lite lättare att säga ja. Vi träffades på OK-macken i Oxelösund för att hyra en släpkärra med kapell. Vid OK mötte också Per-Olov upp för att hjälpa till.

Kalkyl på 4 timmar

Jag hade innan jag åkte hemifrån kalkylerat med en arbetstid på ungefär fyra (4) timmar, för att flytta dessa småsaker som det var fråga om. Men nu, när vi helt plötsligt blivit tre, så skulle det väl inte ta mer än ett par timmar, eller?!

Lennartsson bodde på tredje våningen. Behöver jag tillägga att hiss saknades. Men jag var naturligtvis väl förberedd för ett fasligt bärande upp och ner i trapporna. När vi kom upp i lägenheten, vilken för övrigt såg ut precis som vanligt. Och när vi pratar "vanligt" i detta sammanhang är det något som tar alldeles för lång tid att reda ut på dessa ynka sidor (möjligen kan detta klagras i en

extra bilaga under våren). Nåväl, alla stora, men inte tunga saker stod kvar. Lennartsson började genast peka och gestikulera och tala om vad som skulle till tippen och vad som skulle till den nya lägenheten. Han påpekade dessutom en gång till att det inte var fråga om några tunga saker.

En pekade, två bar

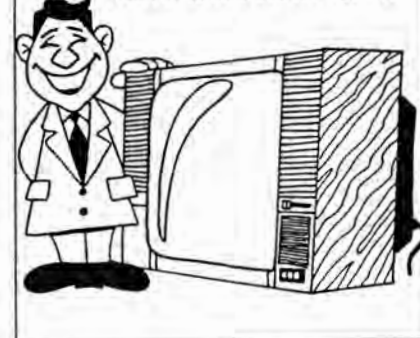
Lennartsson pekade och Per-Olov och jag bar. Tresitssoffa av förmodad ekstomme, tvåsits av samma

Slit och släp, det var det som gällde.

typ, säng, bokhylla, men inga "tunga" saker. Lennartsson fortsatte sitt pekande och Per-Olov och jag bar. Köksbord, som vi dessutom fick demontera för att överhuvudtaget kunna komma ut

-Bara lätta saker kvar.

Fortsättning från föregående sida

genom dörren. Frysbox, som till en början verkade vara fastfrys i golvet, men som vid en närmare undersökning visade sig vara utrustad med ett synnerligen finurligt stödlås, nämligen betongboten. Men inga "tunga" saker.

Lennartsson skyllde på allt möjligt...

"Inga tunga saker"

När sen allt "smått" lösöre, typ datorer, TV-apparater, microvågsugnar och uppslagsverk var nedburna av, just det P-O och mig, visade det sig att Lennartsson hade ett "litet" vindsförråd med "småsaker". Absolut inga "tunga" saker, som han sa. Lite smått och gott bara.

Varför måste alla vindsförråd ligga högst upp i huset. Ska det verkligen vara nödvändigt. (Vinden ligger oftast högst upp i ett hus, kallare kallas det som ligger längst ner. Ch.reds anm.)

Vindsförrådet visade sig innehålla väldigt mycket "smått och gott". Lennartsson, som hade förberett flytten, sa att det bara var att bära ut kartonger, utan att tänka på nedpackning. Men han började genast gräva i kartongerna och

sorterade ut både det ena och det andra från det dignande förrådet. Han pekade och sorterade. Per-Olov och jag bar. Tresitssoffa, en till men inte tung. Fåtölj, sång, bord, stereo, ett mindre bibliotek fördelat på ett antal större lådor, men inga "tunga" grejor. Efter ett fasligt

springande upp och ner i dessa förb... trappor såg det ut som förrådet äntligen var tomt. Men det

visade sig efter en noggrannare undersökning att det som tidigare legat i förrådet, nu befann sig utanför i en så kallad Lennartssonsk ordning.

Lennartsson sorterade och pekade, Per-Olov och jag bar. Stora kartonger, större kartonger, kartonger med papper i, kartonger med diverse i och kartonger med ännu mer diverse i, men inga "tunga" saker.

Efter ett rågat lass till soptippen och ett par rågade till Lennartssons nya lägenhet, vilken visade sig ligga på, just det, tredje våningen. Hiss, nej då. Lennartsson pekade och Per-Olov och jag bar. Men inga "tunga" saker.

Glömde sängen

När allt var inpackat och klart i den nya lägenheten, kom Lennartsson att tänka på den säng han hade köpt av Per-Olov, och som stod i källarförrådet i huset bredvid.

Varför måste alla källarförråd ligga längst ner i huset, ska det verkligen var nödvändigt. (Kommentaren måste bli densamma, fast tvärtom. Ch.reds anm.)

Det visade sig att sängen bestod av två delar. En tung stomme och en tyngre madrassdel, men tungt,

näää. Att träckla denna mastodont ur det underdimensionerade förrådet och ut i den lika underdimensionerade källargången var ett företag som borde flytta ner

- Inga "tunga" saker. Det var den vanliga kommentaren, och vi bar...

Kolossen på Rhodos från platsen som ett av världens sju underverk. Den efterföljande expeditionen att

Det blev (trots allt), en trevlig avslutning på en jobbig dag...

få upp kolossen de resterande tre våningarna bör flytta ner resten av de sju underverken från listan. Men det var inga "tunga" saker. Tids nog var dock kolossen äntligen på plats och svetten hade torkat på våra urlakade kroppar. Jag menar då Per-Olovs och min egen lekamen eftersom Lennartsson inte visade några tecken på att ha svettats mer än normalt. Detta trots att han både hade signerat och burit hyreskontraktet från sin gamla lägenhet till den nya och dessutom hela tiden varit i arbetsledande position.

Trevlig avslutning

Flyttandet avslutades dock med en välbehövlig pizza på en av stadens bästa pizzerior vilket gjorde livet lite lättare att leva.

- Ja, det gick ju fort det där, sa Lennartsson. Klockan är ju bara tio (22.00).

Jag minns att jag åkte hemifrån vid lunchtid...

- Ja, svarade jag, det var ju inte så många "tunga" saker.

Vilken fantastisk tidning vi har skapat

av Sven Ivarsson

När jag fick årets inbjudan att medverka i Trollens Nyheter, satte jag mig för att se efter vad som avhandlats i tidigare nummer. Tyvärr saknas några årgångar, men jag har tänkt att försöka skaffa dessa genom att låna och kopiera.

Jag kom i alla fall underfund med att det är en rent otrolig publikation vi har skapat. När man börjat läsningen kan man inte

sluta, och det som skrivits är så bra att det skulle platsa i vilken tidning eller tidskrift som helst. Det är tydligt att familjen eller Trollsykiens innevånare består av en samling författare.

Tidningen innehåller berättelser, limerickar, dikter, alfabet, korsord och bil-

der som håller mycket hög klass. Man skall komma ihåg att det är många författare, och av mycket skilda åldrar, till alstren. Det har under åren varit flera olika ansvariga utgivare, som gjort ett fantastiskt arbete för att få till stånd ett nytt nummer varje år.

Som synes av den senaste inbjudan har det ju också gått bra för en del av dem, de har så att säga kommit på grön kvist. Det är förmodligen så att det i arbetslivet är en mycket stor merit att ha innehaft posten som chefredaktör och ansvarig utgivare för Trollens Nyheter. Nuvarande chefredaktör är bara att gratulera!

När jag går att medverka i denna den 31:a upplagan vill jag

framföra mina

lyckönsk-

ningar till tidningen och dess medarbetare.

Jag hyser dessutom förhoppningen att tidningen får leva vidare och att den med samma fina innehåll skall sprida glädje och förströelse inom familjen.

Med tillönskan om en God Jul och ett Gott Nytt År till Er alla.

Äventyr i lingonskogen

Ja, nu undrar ni väl alla om det har snurrat om mer än vanligt. Men nej då, jag känner mig precis som vanligt. Men och det är ett stort MEN. Kommer jag till lingonskogen någon mer gång tro. I höstas kom jag dit två gånger, men det var med nöd och näppe jag kom därifrån andra gången, oj, oj, oj. Jag dök som en hök på sitt byte. Jag fastnade med fötterna i nåt ris och där låg jag, med bröstet tvärs över en mindre stam. Jag tappade korgen, hinken och luften på ungefär samma gång. Hinken hade jag lock på så lingonen klarade jag. I korgen hade jag blåbär som jag tänkte skulle bli två grötar till mig själv eftersom det bara är jag som äter blåbärsgröt. Hälften åkte ur i fallet och resten tömde jag ur, så att jag skulle kunna hålla hink och korg i samma hand. Detta för att det skulle vara lättare att hålla mej i ris och buskar på de mest oländiga ställen på vägen tillbaka. Luften fick jag tillbaka så småningom, fast jag fick andas väldigt försiktigt.

Om Sverker ska våga ha med mig, måste han nog skaffa en bärmaskin. En sån som bär mig alltså. Men vi får väl hoppas att det blir lingon på mer "ländiga" ställen nästa år.

Annars får jag väl sätta mig på "Lundgrens tomta" med kaffeflaska och macka, och låtsas att jag är i bärskog.

En som hoppas på det bästa är i alla fall...

Dammtussen.

Skrivkramp varar inte för evigt... Att våga skriva är det viktigaste...

Av Hans Gunnarsson

Fast om man tänker efter har han tagit in allt möjligt skit, i alla fall från min penna. Så frågan är om han egentligen har någon hum om vad som är bra och vad som är dåligt. Så vad är det då för mening med att sitta och vändas

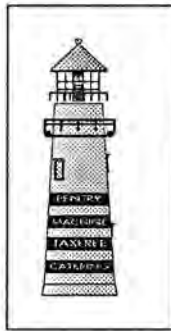
Skrivtorka eller skrivkramp, är det vad man kallar det? Det är märkligt. Igår satt jag och skrev ett introduktionsbrev på fyra maskinskrivna A4-sidor till en medlem i vår tipsförening, då flödade orden ur mig. Men idag, då Trollsykiens största tidning vill ha in nyskrivet material, då är det stopp. HUR KOMMER DET SIG?

Ska det behöva vara så här? Jag menar, nånting finns det väl att skriva om. Det behöver väl inte vara så märkvärdigt. Lite om vad som har hänt under året kanske. Har det hänt nåt då, frågar man

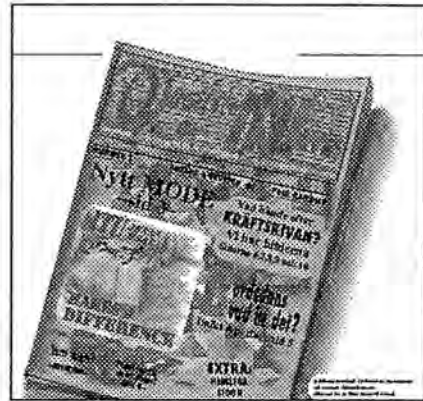
kel i Trollens Nyheter även om jag vet att chefredaktören sällar ordentligt bland bidragen. Kanske hemligheten med skrivkrampen ligger där. Man är helt enkelt rädd för att bli bortsälld av en kinkig chefredaktör.

Innerst inne kanske det finns en liten spärr som säger:

- Det här blir inte bra, det här tar han inte in, det här vill ingen läsa

över ingenting, han får väl ta vad han får. Nej, jag tror inte att man

ska fundera på vad man ska skriva. Dé é bår o skriv, som Ingemar brukade säga.

Det är som att höra en italienare prata engelska. Orden flödar ut och vartannat ord är grammatiskt åt skogen, liksom uttalet. Men han fortsätter ändå att pladdra helt obekymrad över felen. Precis så måste man tänka om man ska få något skrivet. Inga funderingar över stavning, grammatik eller annat onödigt. Skriv bara, rakt upp och ner utan krusiduller. Vad är en chefredaktör... mot den fria konsten... Ingenting.

Nu sätter vi igång, året som gått, VAD HÄNDE?

Jo, jag missade det mesta av träffveckan på grund av att jag inte fick semester från min utbildning i Norrköping. Det känns faktiskt lite tråkigt att missa våra årliga träffar. Det är liksom något som saknas av det gångna året. Men man får väl tänka tillbaka på de träffar som varit och intala sig att det kanske inte hänt så mycket sen sist. Det brukar naturligtvis vara

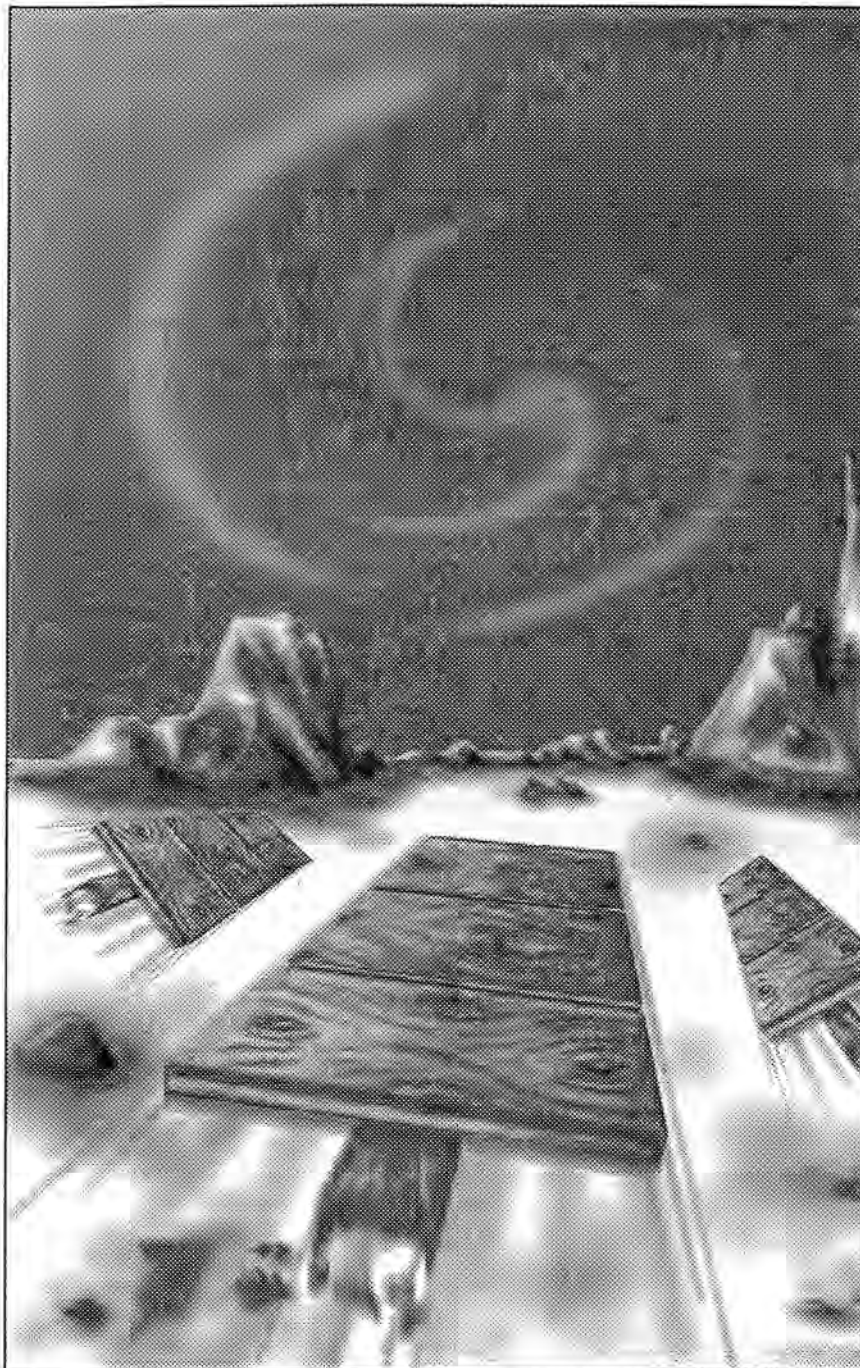
ITU JEANS WEAR

MAKES A DIFFERENCE

Ett exempel på vad vi kunde åstadkomma under kurstiden.

sig. Njaee, inget av värde... inget man skriver hem om precis. Men det kanske duger till en arti-

och så vidare. En liten Trollsykjante som trycker ner en. Kan det va så?

fel, för det händer ju saker hela tiden. Nä, det är nog bättre att se fram mot nästa träff istället, för den tänker jag inte missa.

Min utbildning ja, den avslutades i mitten av september med stora A i alla ämnen, även i ordning och uppförande. Det var ett härligt år med många nya roliga bekantskaper och galna upptåg. Dessutom fick vi en bra utbildning på köpet. Jag kan nu titulera mig grafiker, vilket innebär att jag är en hejare på att sätta ihop bilder och text så att det ser bra ut i tryck. All text och bildbehandling sker numera i dator, och för att underlätta för

vår kära chefredaktör, vars enda önskan är att få tidningen fylld utan att behöva skriva allting själv, så bidrar jag med ett antal bilder som är tillverkade i datorn. Allt för att fylla sidorna.

Finns det något mer att tillägga. Nej, jag tror det var allt. Dags att luta sig tillbaka i soffan och fortsätta sökandet efter hederligt arbete.

God Jul och Gott Nytt År!!

Nya ordspråk kan vara bra att känna till

Av Anders Nilsson

Tycker ni som jag att de gamla ordspråken blivit lite uttjatade. Här har jag nedtecknat en liten samling nya ordspråk som jag samlat på mig. Så ta nu chansen och byt ut era utslitna, förlegade, mot några nya, friska och fräscha. Gå sen ut på stan och blanda er sociala omgivning med några snusförnuftiga strofer. Som jag ser det kan det resultera i två saker.

1. Du blir ansedd klok och får komma hem och hälsa på folk.
2. Du blir ansedd tokig och då kommer folk och hälsar på dig istället.

Hur det än går så får du i alla fall lättare att kommunicera med folk, och kommunicera är nog väl så viktigt i dessa tider. Kommunicera förresten, är ungefär det samma som att prata.

Håll till godo

En gång är ingen gång, två gånger är en gonggong.

Allting har en ände, korven den har två, [e]bruari tjugoåtta allén, alla de övriga trettiöen.

Man ska inte kaeka i eget bo, när dammsugaren är trasig.

En gnatig hustru och kinesisk tortyr, har mycket gemensamt.

Vill man slippa slackar för ögonen, ska man inte spotta snus i motvind.

Kräk som kräk, sa han som spydde på grodan.

Aven en blind höna kan hitta ett elstängsel.

"Maddickens Buffan" avlägger sin årliga rapport (och det tackar vi för)

Jag måste väl som vanligt höra av mig och berätta lite om livet här

det lugnt större delen av sommaren.

ju jaha iväg dom. Man vill ju ha lugn och ro.

Jag är faktiskt lite småsur på redaktör'n för denna tidning. Jag

sitta i min lilla rastgård, jag har lyckats övertyga både husse och matte att jag inte springer bort om jag får vara lös. Det är klart, om det kommer en bil med släpvagn som skramlar eller en moped, måste man

Chefredaktören kan tyvärr inte skilja en hund från en annan...

Sommaren var fin och medgav långa promenader i skog och mark...

uppe i norr. Året som gått har väl inte inneburit några större eller dramatiska händelser. Vi har som vanligt tillbringat sommaren på vår favoritplats, Bergafjärden. Även om sommaren inte var lika fin som 1994, så hade vi det ganska bra. Lagom mycket sol och bad, fina promenader i skog och mark.

I år blev det ingen bilresa på semestern, vilket jag inte precis beklagar, Ni vet ju vad jag tycker om bilar. Nu var det inte för min skull som det inte blev någon resa av till träffen, både husse och matte var krassliga, så de fick ta

Själv har jag haft det ganska mysigt under sommaren, då jag fick gå lös och till och med slapp att

- Mottag dessa blommor och en ursäkt från Ch.red. Jag vet inte om det är rätt bild i år heller, men jag försöker...

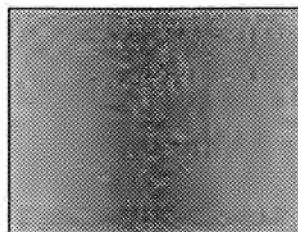
har ju nu under två år försökt att delge mina hunderfarenheter, och några gånger påpekat av vilken ras jag är. Då blir jag lite förvånad när jag i förra numret av Trollens Nyheter som illustration till min lilla artikel finner en bild av en Skotsk terrier. Jag vill påpeka att jag är av rasen Cern terrier, förvisso lite släkt med en skotte, men av ett helt annat utseende. Det är väl inget fel på skottar, men rätt skall vara rätt. Jag har tyvärr inget kort av mig själv som ger mig full rättvisa, men lovar att skicka ett så fort jag får ett.

Nu ser vi fram mot vintern och julen. Vintern därför att det då blir så rent och fint ute, och så blir det så fina skoterspår att promenera i, julen ser vi fram emot för att vi hoppas att få fira en lugn och skön jul med lagom mängd av mat, motion och vila.

Med detta vill jag önska Er alla en glad och fröjdefull jul och ett gott nytt år.

Med varma hälsningar

Maddickens Buffan

Timmerhuggaren

*Svetten ångade om Dig
där Du stod i den uppskottade
gropen kring granstammen
och lät timmersvansen äta sig igenom.
När yxan sattes till risgranen
för att göra förhugg
damp upplegan ner över ryggen
och rann in i halslinningen.
Kylan stod som vit rök
Barken sprätte i flisor från barkjärnet.
Hopdragning vid körvägen
saxen slant, knakade i rygg och knän.
Matrast, torrvedsbrasan sprakade
värmde ben och bröst
medan kylan byggde
ispansar över ryggen.
Skymningen annonserade kväll
kroppen stel och öm
längtade till värme och vila,
kolbullen gav morgondagens energi
Ibland fick Du inte ens
ihop dagpenningen.*

Sven Östlund
Lok 04 Sundsvall

I Barnens under- bara värld

Av Anders Nilsson

När man som jag har små barn är skrattet aldrig långt borta. Det ständiga flödet av lustiga incidenter är smått fantastiskt. Barn har ju förmågan med sin spontanitet och uppfinningsrikedom, göra stor komik av vardagliga händelser. En mening eller ett ord kan få ett helt nytt användningsområde, uttalas på ett överdrivet dramatiskt vis, eller förvrängas till ett verbalt krusprång. På sidan 18 hittar ni ett antal händelser hämtade ur Sonnys och Saras gedigna förråd av lustiga händelser och ovanliga infallsvinklar... Fortsättning på sidan 18

Trollens Nyheter – med senaste nytt

När jag vaknade i morse kände jag mig på dåligt humör. Men det var jag bara glad för, det visade ju att jag hade känslor.

Sedan tog jag barnsalva i stället för tandkräm på tandborsten. Då förstod jag att även den bästa kan göra fel. Jag kände mig djupt tacksam över den insikten.

Nedstänkta skor

När jag öppnade kylskåpet föll ett mjölkpaket ut, gick sönder samt nedstänkte mina skor och byxor. Jag intalade mig att det var bra för ovanlädret. Byxorna hade jag ändå tänkt byta.

Under tiden kokade frukostkaffet över. Det fick mig att komma ihåg att kaffe på tom mage är hälsovådligt.

Just som jag slagit igen ytterdörren märkte jag att jag glömt nycklarna.

- Den stunden, den sorgen, nynnade jag och tänkte på att jag inte behövde bryta mig in förrän efter arbetet.

Byxorna fastnade

Att de nya byxorna fastnade i cykelkedjan och att jag körde rakt in i grannens häck spelade egentligen ingen roll.

- Tur att det inte var ännu dyrare byxor, mumlade jag glatt. Och att det inte var grannens häck, tillade jag positivt och vitsigt.

På jobbet tog jag in kaffekoppen till skrivbordet och råkade spilla det mesta på manuset till kvartals-

Positivt Tänkande

Av Margareta Annasdotter

Ibland ångrar man att man överhuvudtaget blev upp ur sängen. Men tänker du lika positivt som författaren till denna berättelse är det ingen fara.

rapporten.

- Det kunde ha varit tre veckors arbete, ropade jag ut i korridoren. Tur att det bara var ett fjortondagarsjobb som blev förstört! Och förresten hade jag ändå tänkt arbeta om det!

inte vad som kunde ha gått snett idag.

- Det var väl en himla tur att det inte var grannens häck!!

Till lunch tog jag en råkostallrik och bet av en tand på en liten sten. Just den tanden hade alltid varit lite sned, så jag bad tandläkaren

att dra ut rasket.

- Lika bra att inte ha några sneda tänder, tänkte jag och kände mig uppåt.

Pengauttag

På hemvägen skulle jag ta ut pengar, men mitt kort försvann in i bankomaten och kom inte ut igen - fast jag genast på minuten bankade.

- Nåja, de pengarna hade jag ändå bara gjort av med, filosoferade jag lungt och tillämpade lite avslappningsteknik. Låssmeden kostade bara 200:- och explosionen när jag knäppte på TV:n blev inte särskilt kraftig. Nu kan jag skaffa text-TV. Och så blir omtapetseringen äntligen av. Så bra!

Tänk positivt

- Det är fint att tänka positivt, tänkte jag positivt och kastade mig i sängen så att benen - på sängen - vek sig. Annars vet man

Var GLAAD!

Hur tillverkar du äppeldricka eller...hur du blir av med överskottsäpplena...

Av Sverker Henriksson

Alla som nån gång bott i villa eller haft eller hyrt sommarställe vet att det för med sig bekymmer som man slipper om man bor i vanligt hyreshus.

Ett av bekymren är när man har äppelträd. Det kan i och för sig tyckas vara ett angenämt bekymmer, men är det inte alltid.

Äppelträd har nämligen sin egen livsföring, som inte kan styras. Detta visar sig vid skördetid. Endera är trädet så fyllt av äpplen att det inte kan stå upprätt eller också kan man inte se tillstymmelse till äpplen på träden. Det där lilla lagom känner inte äppelträd till vad det är. Nästa bekymmer är att om jag får mycket äpplen på mitt träd så får också grannarna minst lika mycket. Det gör att man inte kan förde-

la äpplena för att underbygga grannsämjan. Det vanliga svaret när man erbjuder äpplen är att "jag skulle gärna ta emot, men jag vet inte vad jag skall göra med alla mina egna äpplen".

I år var det "äppelår". Det bågnade från träden. Samtal hit och samtal dit till bekanta och släktingar gav inget. De som hade äpplen, hade så det räckte mer än väl.

En viss pott fallfrukt undansätts varje år till rådjuren. Men det går inte att avsätta allt för mycket dit heller.

Dels håller de inte så länge, dels finns det bara några få rådjur kvar i skogarna efter lodjurets påhälsningar de senaste åren.

Ett sätt vore då naturligtvis att

skicka runt äpplen till syskon och övriga släktingar i landet. Äppelskörden borde ju vara lite olika mellan norr och söder i ett så långt land som Sverige. En kontroll med postverket visade emellertid att det skulle vara billigare att skicka pengar och be dem köpa äpplen på varje ort. Priset på posten för frakt måste utgå från att brevbäraren bär ut ett och ett äpple till mottagaren.

Vägarna var således stängda när äppelskörden var klar. Och nu kommer jag till det väsentliga, nämligen vad man kan göra med överskottsfrukt. Man kan ju inte lagra frukten alltför länge. Den får då en tendens att se ut som rusin. Av en händelse fick jag ett recept på äppeldricka naturell. Jag måste säga att receptet var ett riktigt "ungkarlsrecept". Det vill säga enkelt och med minimal risk att göra fel. Så här lyder det:

Det här behöver du:

6 liter klyftade äpplen

6 liter vatten

1 matsked vinsyra

1 tesked natriumbensonat

3 hekto socker

Så här gör du:

Skär äpplena i klyftor. Ta med kärnhus och allt. Lägg det i en hink. Koka upp vattnet och ta sedan av kastrullen. Slå i vinsyra och natriumbensonat. Slå den heta blandningen över äpplena och låt det stå i tre dygn på ett svalt ställe. Sila sedan äpplena genom silduk. Rör sedan sockret i äppeldrickan. Rör om ordentligt till sockret smält. Nu är anrättningen drickfärdig. Du får ut drygt fem liter färdig dricka per sats. Jag hoppas att receptet skall vara till nytta för någon.

Årets ros

till ERIK LENNARTSSON, som såg till att vi fick en släkträff även -95.

Han fick ju ordna det mesta själv. Och vi som var där hade mycket trevligt.

Maggan m. familj i Bergsjö

1)

En kväll var Sonny och Sara på besök hemma hos farfar Nisse i hans nya hus. Sara som inte hittat toaletten i tid, kommer in i vardagsrummet utan byxor.

Mamma frågar:

- Men Sara, var har du byxorna?

Sara svarar:

- Dom é blöt.

- Har du kissat på dig?

- Ja, men jag é stolt ändå.

2)

Sonny kommer hem från dagis, där han har hört sagan om "Ulluvan" och vargen. Genast berättar han ivrigt hela sagan för pappa. När han kommer till slutet av sagan, (där skogvaktaren kommer in och överraskar vargen när han ätit upp både "Ulluvan" och farmor) frågar pappa.

- Och vad sa vargen då?

Sonny stannar upp och funderar en stund och så kommer svaret snabbt:

- Futton också.

3)

Sonny och Sara hoppar i mammas och pappas säng, vilket är strängt förbjudet. Pappa skyndar upp för trappan för att banna dem. Halvvägs upp i trappan hör han Saras glad, stimmiga stämma:

- Nu é dé min tur å vá hopplös!!

4)

En kväll när mamma och pappa sitter och tittar på TV:n hör de hur det gång på gång spolar inne på toaletten. Mamma går för att se vad som försiggår.

När hon kommer in får hon se Sara stå på toalettlocket och ivrigt dra i spolknoppen.

Mamma frågar:

- Vad gör du?

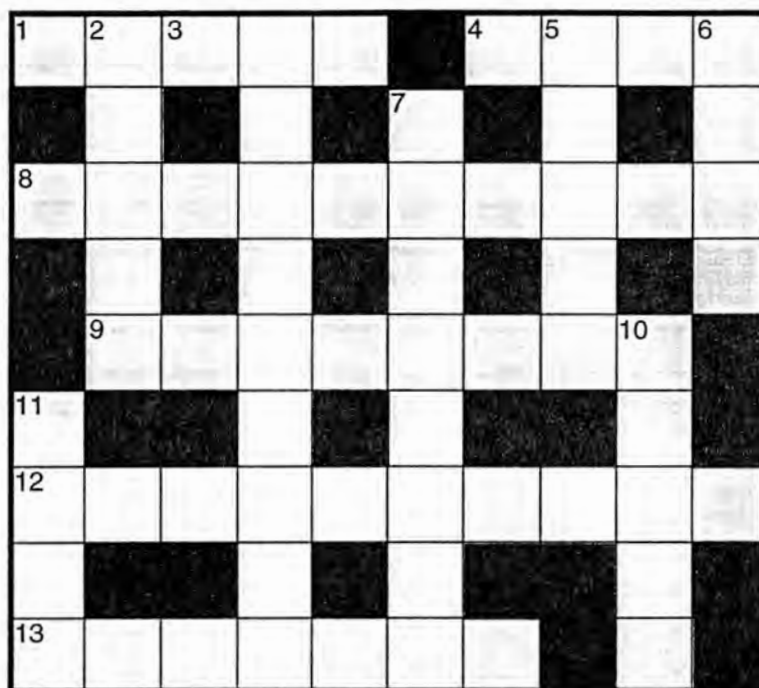
Sara vänder sig om och svarar glatt:

- Jag spolar bara tillbaka.

Korsord

från Hudiksvall

Vågrätt

1. Är många rädd för.
4. Kan man göra sig en.
8. Många i Trollsykien.
9. Har väl aldrig synts på Viksjön.
12. Blir mången gädda.
13. Är inte sköna händer.

Lodrätt

2. Vill alla vara.
3. Skriftligt intyga.
5. Görs ofta på rödbetor.
6. Tar många på sommaren.
7. Utan sådant går det snabbt.
10. Sägs fruar ofta göra.
11. Åsatt värde.

Passar inte detta korsord finns det ett annat lite längre fram i tidningen. Ovanstående är konstruerat av "Dammtussen" och hon vill att ni skickar in lösningen senast 15 juni 1996, så ni har gott om tid. Priser utlovas i form av lottsedlar till de tre först öppnade rätta lösningarna. Dessutom kan tröstpriser komma i fråga. Skicka alltså lösningen till:

D.T. Anna Malmqvist
Östanbräcksvägen 63
824 51 Hudiksvall

Årets ros

till SVERKER som ordnat så fint i Gammelbo. Vi fick två fina veckor där i sommar. En extra ros till Solveig som sköter blommor och annat på "Stranna".

Maggan m. familj i Bergsjö

Sadisterna

Av Jerker Algotsson

Det kan väl inte vara lämpligt att man i en jultidning skriver om krig, sadism, terror och elände.

Nej, naturligtvis inte. Jag är den förste att hålla med! Men nu är det på det sättet att när man blir (är) gammal går ofta tankarna tillbaka till barndomen.

Fråga mig inte varför, men troligen är det väl bara så att man blir allmänt gaggig.

Dessutom går tankarna till det som

händer runt om oss i världen. Krig, förföljelse och annat. Här hemma nöjer man sig än så länge med fruktansvärda våldsbrott och det räcker ju mer än väl.

Vissa funderingar

När jag nu ser och hör allt detta kommer vissa funderingar: Är det möjligen så att vi människor är födda med vissa sadistiska anlag? Det verkar inte alls omöjligt. Sedan utvecklas tydligen dessa anlag på olika sätt. En del lyckas när dom kommer upp i åren hålla tillbaka anlagen, medan andra utvecklar dem och blir kanske just det de var avsedda att bli, nämligen sadister.

Med denna långa (sa ni långtråkiga) inledning har jag då så att säga kommit till "Pudeln kärna". Och det är just där som tankarna går tillbaka till barndomen.

Det började kanske så vackert med att man drog katten i svansen och ju mera katten skrek desto mera njöt man. Att med slangbella försöka pricka småfåglarna var väl - och är kanske - för många småtingar ett nöje. Måhända ett oskyldigt nöje, eftersom det är mycket

sällsynt att någon är så pricksäker att vederbörande träffar den stackars fågeln.

Ett par saker, som nog ändå hade lite med sadism att göra, minns jag emellertid från min barndom. Till exempel när "Gunnar i Vik" och

Är vi människor födda med vissa sadistiska anlag. Det verkar inte alls omöjligt...

jag dissekerade en stackars skatunge, ännu inte riktigt flygfärdig.

En av oss klättrade upp i boet och

en leksak av något slag (det var ju sällsynt förstås) och måste slå sönder den ganska snabbt just för att se hur prylen såg ut inuti.

Alltnog: Så småningom kom den lilla fågeln att ligga där på marken i ett antal delar. Det äcklar mig faktiskt inte så lite när jag tänker på det, trots att det är över 60 år sedan det hände.

Våra hjärtan veknade

Tydligen veknade också våra hjärtan när vi hade fullföljt "avrättningen". Då ordnade vi nämligen en mycket vacker ceremoni.

Grävde en grav som vi lade lite granris i. Hittade en liten kartong som fick bli fågelns kista. Vi gräv-

Kan det verkligen finnas sadistiska anlag hos någon av dessa.

tog ner fågeln och intresset för hur den såg ut inuti väcktes. Ungefär på samma sätt som när man fick

de igen graven och Gunnar - som var en duktig snickare - tillverkade ett vackert kors att sätta på gra-

Fortsättning på nästa sida

Fortsättning från föregående sida

ven. Och på korset stod det förstås "Här vilar Per Skata". Men det hände åtskilliga andra

dränkte levande i saltlake. På den tiden fick ju affärerna saltsillen i stora tunnor och när sillen var slut

sadistiska anlagen med åren och då blev man kanske i stället på tok för vek. Jag minns hur Mor Karin skrattade gott när hon upptäckte min vekhet under en julvistelse på Stranna. Vi lyckades fånga en råttan (av det mindre slaget) i köksbänken och eftersom vi inte ville avrätta råttan inomhus bad mor mig gå ut och avliva den.

Någon avlivning blev det dock inte. Jag var för feg. Jag gick i stället en bit upp efter "Brudvägen" och placerade råttan snällt på den höga snödrivan. Och det var förstås när jag berättade detta som mor fick sig ett riktigt gott skratt. Hon kunde väl aldrig tro att hon hade en så snäll och vek son.

Första vårflugan

Likadant var det när Fanny och jag hittade den allra första vårflugan på köksbordet. Det hade inte riktigt vårats ännu och flugan hade synbara problem att klara överlevnaden. Den mer låg än stod på bordet och normalt hade man väl gjort som man brukar med flugor - slagit ihjäl den och kastat den i soporna. Men så icke här. Fanny doppade en sockerbit i vatten, ställde flugan på den och det tog inte lång tid förrän den började röra på vingarna och så småningom flög runt i rummet.

Ja, som synes så börjar det nu gå helt åt andra hållet. Det finns inte ens aningen av sadistiska anlag kvar.

Var snäll

Denna något burleska historia som skrivits enbart för att något skall skrivas till TN kan väl möjligen föreställa en liten maning till dagens barn och ungdom. "Var snäll mot alla djur och människor. Bruka aldrig våld om inte nöden absolut

Som tur var försvann dock de kräver detta."

Råttor i den här storleken måste man ha respekt för...

saker också i barndomen som i allra högsta grad kunde betraktas som sadism. Att till exempel jaga storråttor i "Prästgårdshärbret" med grep eller högaffel. Man körde gaffeln rakt igenom de stackars råttkropparna och lät dom hänga där ett tag innan man sparkade loss djuren och lät dom löpa. Hur länge dom sedan levde

Det var gott om stora råttor att jaga i "Prästgårdshärbret"

vet ingen. Då tänkte man inte mycket på detta men nu tycker jag att det var fruktansvärt grymt.

Storråttorna vid Lantmanna

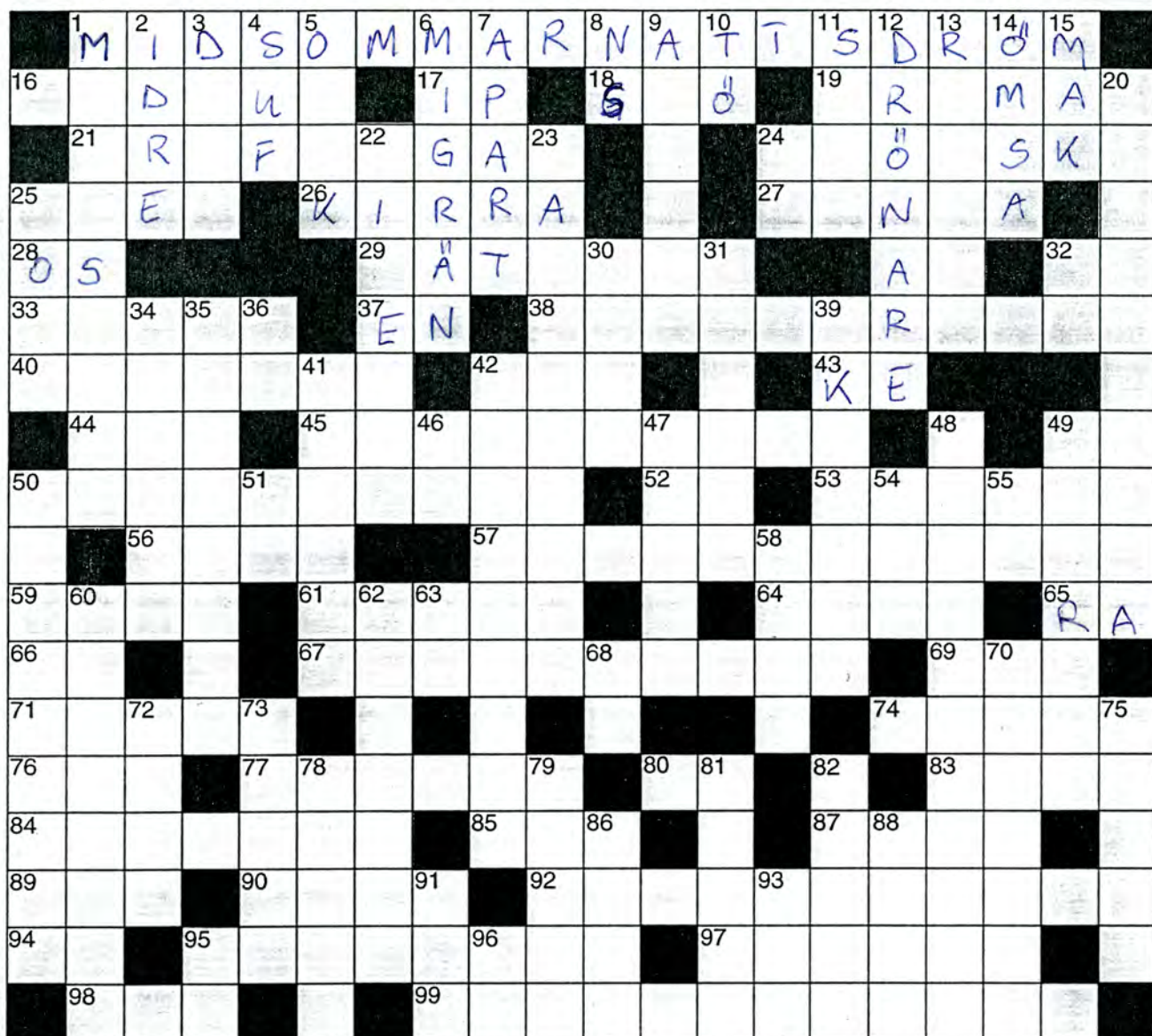
Lika illa var det förstås med storråttorna vid Lantmanna, (affären i Njutånger) som vi fångade och

ställdes tunnorna med den starka saltlaken i bakom magasinen. I dessa tunnor var det åtskilliga storråttor som på ett bestialiskt sätt mördades.

Den första vårflugan klarade sig...

Ett kryss för julbruk

Vågrätt

- 1 Skrev Shakespeare om en...
 16 Förmedlar ockulta fenomen
 17 Idrottsplats
 18 Kan man få slita
 19 Dras på Rhen
 21 Där stupade Nelson 1805
 24 Spira
 25 Kanalstad
 26 Fixa
 27 Beställa
 28 Lukt och spel
 29 Har en egen röding
 32 Se i Bibeln
 33 Kg, AK 4
 34 Bär barr
 38 Förbigicks
 40 Har Island
 42 Fransk kung
 43 Karl Ek
 44 Nordisk gudinna
 45 Har påsk och pingst
 49 Martin Ek
 50 Förvirrande
 52 Ädelgas
 53 Höstblommor
 56 Fristad
 57 Skiss, teckning

Lodrätt

- 59 Ottoman
 61 Part
 64 Ses på korset
 65 Vassbåt
 66 Rymdgubbe
 67 Blir piskade
 69 Usch
 71 Vits, jargong
 74 Fred Anton
 76 Spårmetod
 77 Hösten är en sådan
 80 Skjuter högt
 83 Använder keramik
 84 Frenetiskt
 85 Spira
 87 Krigare
 89 Stycke
 90 Kelt
 92 Hånade
 94 Norskt spel
 95 Visar resultatet
 97 Båtsort
 98 Ullman
 99 "Gräsätare"
- 1 Blev 969 år
 2 Skidort

3 Portugisisk sjöman och upp- täckare

- 4 Syndikalistiska
 5 Ungdomsförbundet
 6 Slit och släp
 7 Ont i bollen
 8 Markatta, besynnerlig
 9 Nysilver
 10 Får chimpansen
 11 Slask
 12 Rånock, mast
 13 Bi
 14 Vingla
 15 Skifta
 16 Kan man gå i sakta..
 17 Gillar ej annan färg
 18 Bundna vid sin herre
 19 Logiska, metodiska
 20 Gammal bok
 21 Lura
 22 Skydd, försvar
 23 Grannarnas
 24 Koxa
 25 Fångvaktare
 26 Forntida folk
 27 Ej vi
 28 Håller hjulet runt
 29 Knycker, björnar

42 Utsändning

- 46 Okänd
 47 Gammal kung
 48 Tillverkad förra årtiondet
 49 Nya Zeeländare
 50 Belgare
 51 En tusendels millimeter
 52 Arkitekter
 53 Kinamått
 54 Hålla käft
 55 Bör man kunna läxan
 56 Komat
 57 Dagens dubbel
 58 Holland
 59 Österrikare
 60 Styre
 61 Hala
 62 Mor till Josef och Benjamin
 63 Innehavare
 64 Norsk tonsättare
 65 Signaler
 66 Sjungande mas
 67 Fågel
 68 Söka
 69 Blad
 70 Korsordsåsna
 71 Sista utposten
 72 Ton

Skicka lösningen till Eric Östlund, Tallvägen 17 C
 i Söderhamn. Har du tur vinner du ett pris.
 Lycka till med korsordslösandet!

